

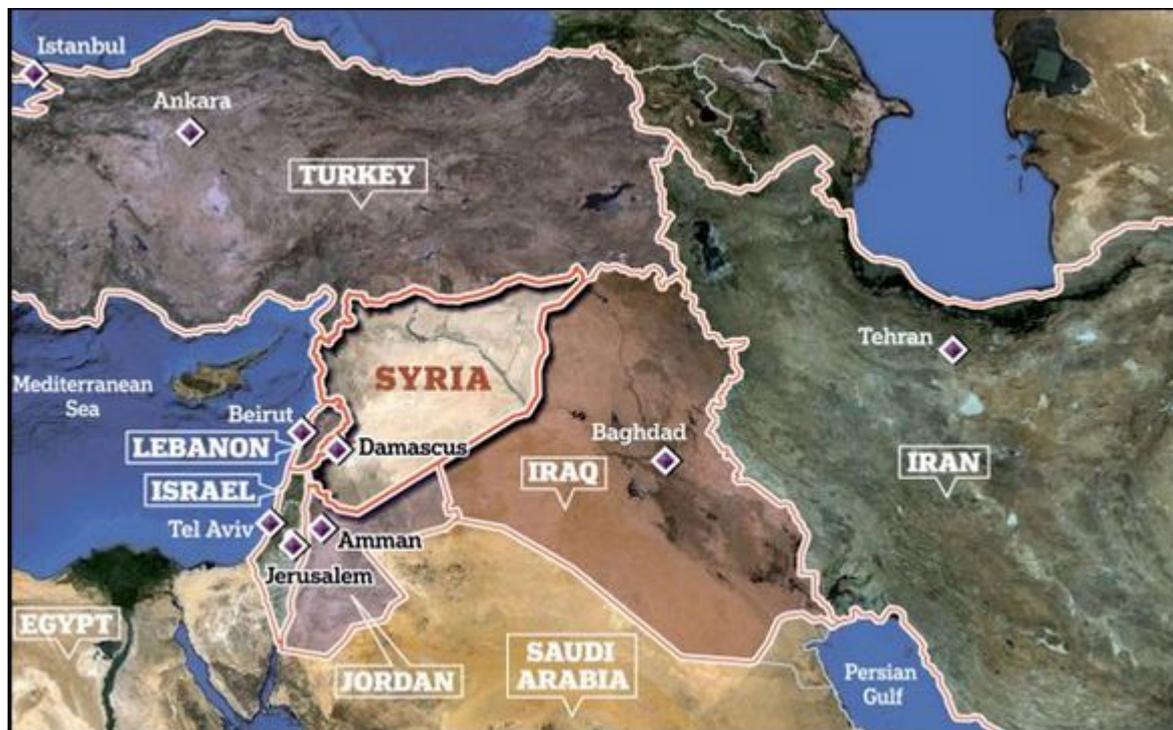
**ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗ ΒΗΡΥΤΟ: Σημαντική πρωτοβουλία
Διεθνιστικής Αλληλεγγύης στους λαούς της Μέσης
Ανατολής από την **ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ****

Πρώτος σταθμός αυτής της προσπάθειάς μας ο Λίβανος.

Στην ανταπόκριση που στέλνει από τη Βηρυτό η μαχόμενη δικηγόρος **Αντωνία Λεγάκη** καταγράφονται οι απόψεις του **Κομμουνιστικού Κόμματος Λιβάνου**, καθώς είχαμε την τύχη να συναντηθούμε με τον **Ομάρ Λιμπ** και τον **Φάντι Ναμπούτ** που είναι μέλη του νεοεκλεγέντος Πολιτικού Γραφείου του Κομμουνιστικού Κόμματος Λιβάνου, ο πρώτος υπεύθυνος διεθνών σχέσεων, ο δεύτερος απόφοιτος του Αθηναϊκού Πολυτεχνείου.

Στο κείμενο που ακολουθεί δίνεται η δυνατότητα στους συναγωνιστές να παρουσιάσουν μια διαφορετικής εικόνα για τις εξελίξεις τόσο στην Συρία, όσο και στο Λίβανο.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗ ΒΗΡΥΤΟ

Ο Λίβανος είναι μια χώρα 4.000.000 ανθρώπων. Αν σ' αυτούς προσθέσουμε 500.000 Παλαιστινίους πρόσφυγες, μεγάλο ποσοστό από τους οποίους ζουν στα γνωστά στρατόπεδα Σάμπρα και Σατίλα, 1.500.000 Σύρους πρόσφυγες του εξελισσόμενου εμφυλίου, αθροίζουμε **2.000.000** πρόσφυγες έναντι **4.000.000** ντόπιου πληθυσμού, δηλ. το **50%**!

Η Βηρυτός, συμπυκνώνει όλες τις ακραίες αντιθέσεις της κοινωνίας και της -πρόσφατης και απώτερης - ιστορίας της χώρας. Αυτή τη στιγμή, η ανάπτυξη στρατιωτικών μονάδων, αστυνομίας και πολλαπλών ιδιωτικών και δημόσιων υπηρεσιών φύλαξης, μέσα στην πόλη, είναι τέτοιου μεγέθους ώστε χωρίς υπερβολή, υπάρχουν τουλάχιστον **3 άντρες ασφαλείας ανά δέκα μέτρα**, σε κάθε δρόμο της πόλης, χωρίς να υπολογίζουμε τους κρυφούς που πετάγονται μπροστά σου ανά πάσα στιγμή ή αποκαλύπτονται για να σου απαγορεύσουν να φωτογραφίσεις, να ψάξουν τη φωτογραφική ή την τσάντα σου, να απομακρύνουν κάποιον ενοχλητικό κλπ. Όπλα κρυμμένα και φανερά, μικρά και μεγάλα, Καλάσνικοφ και μικρά πολυβόλα, τα δάχτυλα στη σκανδάλη, νευρικά, έτοιμα για την αποσόβηση του κινδύνου ή για το **θανάσιμο λάθος**.

Από την έναρξη του συριακού πολέμου, σχεδόν κάθε μήνα μία βόμβα με πολλούς νεκρούς συντάραζε την πρωτεύουσα. Το φαινόμενο συνεχίζεται στον υπόλοιπο Λίβανο, η Βηρυτός

έχει να «ανατιναχτεί» περίπου 6 μήνες τώρα, αλλά όσο ο **ISIS** υποχωρεί, τόσο η ανησυχία αυξάνεται. Ειδικά όταν πέφτει το βράδυ, και πέφτει νωρίς, οι δρόμοι αδειάζουν, οι φύλακες γίνονται περισσότεροι από τους φυλασσόμενους και η νευρική κατάσταση αυξάνεται. Δεν είναι σπάνιος ο ήχος κάποιου πυροβολισμού, από κάπου, που δεν καταγράφεται στα δελτία ειδήσεων και στα ειδησεογραφικά σάιτ (απόψε πέντε, κατόπιν ποδοβολητό, μετά σειρήνες, λήξη επεισοδίου).

Οι σχέσεις του Λιβάνου με τους εμπλεκόμενους στον Συριακό εμφύλιο πόλεμο είναι περίπλοκες, όπως άλλωστε όλες οι πλευρές της αστικής πολιτικής του. Παρ' ότι παραδοσιακά «συγγενής» με τη Συρία, η κυβέρνηση έχει διακόψει τις συνομιλίες με τη Συριακή κυβέρνηση, δηλώνοντας ουδετερότητα, λοξοκοιτώντας προς την πλευρά του δυτικού μεγάλου παίκτη (Η.ΠΑ., Ε.Ε., Σαουδ. Αραβία κλπ), στον οποίο άλλωστε (ειδικά στη Σαουδ. Αραβία) ποντάριζε για τον γενναίο εξοπλισμό του εθνικού στρατού. Τα πράγματα όμως στραβώνουν στον ενδοαστικό ανταγωνισμό και, έτσι, πριν από ένα χρόνο συνελήφθη στο αεροδρόμιο της Βηρυτού, Σαουδάραβας πρίγκιπας, ο οποίος ετοιμαζόταν να μεταφέρει με το ιδιωτικό του αεροπλάνο, δύο τόνους αμφοταμινών “cartagon”, που στην πιάτσα ονομάζονται «το χάπι της μάχης» και προορίζονταν για τους στρατιώτες της Σαουδικής Αραβίας που δρουν στην Υεμένη... Έκτοτε το εξοπλιστικό πρόγραμμα πάγωσε...

Εν τω μεταξύ, η Χεσμπολά πολεμά εντός του Συριακού εδάφους όπου περιοχές του ανατολικού Λιβάνου συντάσσονται με τον ISIS. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Λιβάνου διατηρεί αυτοτελείς, εξοπλισμένες στρατιωτικές ομάδες στις συνοριακές περιοχές για να συγκρουστούν με τον ISIS αν αυτός επιδιώξει να αποσυρθεί/εισβάλλει στο Λίβανο, εκμεταλλευόμενος τις φιλικές διαθέσεις μέρους του συνοριακού πληθυσμού. Άλλωστε, όπως μάθαμε μόλις τώρα, είχαν, και το καλοκαίρι του 2006, αναπτύξει αυτόνομες στρατιωτικές μονάδες απέναντι στον Ισραηλινό στρατό, είχαν μάλιστα θρηνήσει 15 νεκρούς και αρκετούς τραυματίες.

Ο **Ομάρ Λιμπ** και ο **Φάντι Ναμπούτ** είναι μέλη του νεοεκλεγέντος **Πολιτικού Γραφείου του Κομμουνιστικού Κόμματος Λιβάνου**, ο πρώτος υπεύθυνος διεθνών σχέσεων, ο δεύτερος απόφοιτος του Αθηναϊκού Πολυτεχνείου. Οι πληροφορίες και η ανάλυσή τους δίνουν μια εικόνα διαφορετική από αυτή των ΜΜΕ, τόσο για τον Συριακό εμφύλιο, όσο και για την κατάσταση στην ευρύτερη περιοχή και τον ίδιο το Λίβανο:

Ομάρ: Ο Λίβανος έχει υποφέρει πολύ από τον συριακό εμφύλιο πόλεμο. Μόνο το ενάμισι περίπου εκατομμύριο των Συρίων προσφύγων, σε ένα πληθυσμό 4.000.000 αρκεί για να καταλάβετε την επίδρασή του στην Λιβανέζικη πραγματικότητα. Το γεγονός ότι η

κυβέρνησή μας αρνείται να συνομιλήσει με τη Συριακή κυβέρνηση, ακόμη και τώρα, δυσκολεύει τη διαχείριση του προβλήματος. Επιπλέον, έχουν δημιουργηθεί προβλήματα ασφαλείας, αφού μαχητές του ISIS και της NUSRA έχουν παρεισφρήσει στα στρατόπεδα των προσφύγων, κυρίως της κοιλάδας Μπεκάα και είτε οι ίδιοι είτε άλλοι νεοστρατολογηθέντες, πραγματοποιούν επιθέσεις αυτοκτονίας.

Επιπλέον, οι πρόσφυγες χρησιμοποιούνται ως πιο φτηνό εργατικό δυναμικό, με αποτέλεσμα να δημιουργείται ανταγωνισμός με τους ντόπιους εργάτες για το πιο φτηνό μεροκάματο. Ευτυχώς, παρά ταύτα, λόγω θρησκευτικής και εθνικής συγγένειας, δεν έχει δημιουργηθεί αντίδραση των ντόπιων ενάντια στους πρόσφυγες ούτε φασιστικοί πυρήνες. Ακόμη και αν κάποιος σκέφτονται κάτι ενάντια στους πρόσφυγες, ντρέπονται να το πουν ανοιχτά, βλέποντας την κατάσταση τους.

Εμείς, ζητάμε από την κυβέρνηση να διαχειριστεί το πρόβλημα των προσφύγων με ανθρωπιστικό και πολιτικό τρόπο. Να μην τους πετάξει, αλλά να διαβουλευτεί με την κυβέρνηση της Συρίας, τον τρόπο με τον οποίο οι άνθρωποι αυτοί θα μπορέσουν να επιστρέψουν στα σπίτια τους, εξασφαλίζοντάς τους ασφάλεια και επιβίωση. Για να βοηθήσουμε τους πρόσφυγες, αλλά και τους φτωχούς Λιβανέζους, πήραμε την πρωτοβουλία και «χτίζουμε» δομές πρωτοβάθμιας ιατρικής περίθαλψης κοντά και γύρω από τα στρατόπεδα.

Ερώτηση: Ποια είναι η εκτίμησή σας για τον πόλεμο στη Συρία, τη γέννηση και εξέλιξή του;

Απάντηση: Σε αδρές γραμμές, οι βασικές αιτίες του συριακού εμφυλίου πολέμου είναι δύο:

α) η προηγούμενη πολιτική κοινωνικοοικονομική κατάσταση του λαού που χειροτέρευε ολοένα και περισσότερο και

β) οι εξωτερικοί γεωπολιτικοί παράγοντες. Αφ' ενός, η κυβερνητική πολιτική των προηγούμενων ετών, χειροτέρευε την κοινωνικοοικονομική κατάσταση του λαού, με την εφαρμογή νεοφιλελεύθερων ουσιαστικά πολιτικών στην οικονομία, την κατάργηση των δασμών στις εισαγωγές και την κυριαρχία των ξένων (και ιδιαίτερα των τουρκικών) προϊόντων που εισάγονταν φθηνότερα, γεγονός που είχε σαν αποτέλεσμα το κλείσιμο πολλών βιομηχανιών, το θάνατο της Συριακής βιομηχανίας και την ανεργία μεγάλων κομματιών του συριακού λαού. Παράλληλα, όλα τα γνωστά δημοκρατικά προβλήματα, η

κρίση κλπ. Από την άλλη πλευρά, ο εξωτερικός παράγοντας, κυρίως οι Η.Π.Α. και τα πιόνια τους οι Σαουδάραβες, είχαν, όπως πάντα, την πολιτική του «διαίρει και βασίλευε». Στόχος τους είναι να υπάρχουν χώρες αδύναμες στην περιοχή, ώστε τις ελέγχουν οι ίδιοι χωρίς να τους φέρουν αντίσταση. Όπως το Ιράκ, όπως ο Λίβανος σήμερα. Επίσης η εξασφάλιση της κυριαρχίας του Ισραήλ στην περιοχή.

Ερώτηση: Πιστεύετε ότι πρόκειται για πραγματικό εμφύλιο;

Φάντι Ναμπουτ: Ξεκίνησε ως εμφύλιος και μετατράπηκε σε ανοιχτό χώρο για τις τρομοκρατικές ομάδες του ISIS και άλλους με πλήρεις ενισχύσεις από την Τουρκία και τις Η.Π.Α. και μερικές αντιδραστικές αραβικές χώρες, για να χτυπήσουν τη Συρία και τη δυνατότητα κάποιας εσωτερικής λύσης τότε.

Ομάρ: Προφανώς πρόκειται για Εμφύλιο. Η μεγάλη πλειοψηφία του συριακού λαού συμμετέχει σε αυτόν τον πόλεμο και μάλιστα, δεν μπορούμε να πούμε ποιος από τους αντιμαχόμενους, έχει στο πλευρό του την πλειοψηφία του λαού. Αλλά ο εξωτερικός παράγοντας έγινε κυρίαρχος.

Φάντι: Από τα δεκαοκτώ περίπου εκατομμύρια του πληθυσμού της Συρίας, πέντε με έξι εκατομμύρια εκτιμάται πως έγιναν πρόσφυγες, τα υπόλοιπα, ενεπλάκησαν στον εμφύλιο είτε υπέρ είτε κατά της κυβέρνησης, χωρίς να μπορούμε να πούμε ποιοι είναι οι περισσότεροι.

Ερώτηση: Τι εκτίμηση έχετε για τις πρόσφατες εξελίξεις; Πώς οδηγηθήκαμε σε αυτές και γιατί οι Η.Π.Α. δεν συμμετέχουν στις διαπραγματεύσεις;

Ομάρ: **Οι Ρώσοι έχουν επενδύσει πολύ σοβαρά στην περιοχή.** Με οικονομικό, στρατιωτικό και πολιτικό τρόπο. Έχουν βάσεις, στρατό στο έδαφος και στον αέρα, αυτό μεταφράζεται σε μεγάλη πολιτική δύναμη, όχι μόνο στην πλευρά της κυβέρνησης, αλλά και σε τμήματα της αντιπολίτευσης. **Οι Ρώσοι άλλαξαν το συσχετισμό σε αυτόν τον πόλεμο. Μέχρι πριν από δύο χρόνια το καθεστώς Άσαντ έπεφτε, σήμερα νικά.**

Από την άλλη πλευρά, οι Η.Π.Α. εξοπλίζουν και στέλνουν χρήματα αλλά δεν έχουν στρατό στην περιοχή και έτσι η πολιτική τους δύναμη είναι μικρότερη. Επιπλέον είναι σε μεταβατικό στάδιο, καθώς οι πολιτικές του Ομπάμα και του Τράμπ στην περιοχή, δεν ταυτίζονται. Έτσι, στην προηγούμενη φάση, με πρωτοβουλία των Η.Π.Α. και υπό την αιγίδα τους, Λαβρόφ και Κέρρυ κατέληξαν σε συμφωνία εκεχειρίας, την οποία είχαν δεσμευτεί ότι δεν θα αποκαλύψουν για κάποιο χρονικό διάστημα ακόμη. Το αμερικανικό Πεντάγωνο, που

διαφωνούσε με το Στέιτ Ντιπαρτμεντ για τη συμφωνία αυτή, έδωσε το κείμενο στη δημοσιότητα, με σκοπό και αποτέλεσμα τη διάσπαση, ρήξη και ακύρωση της συμφωνίας από τις εμπλεκόμενες ομάδες που βρέθηκαν εκτεθειμένες. Έτσι, ακόμη και για τμήματα της αντιπολίτευσης, οι Ρώσοι θεωρούνται πιο αξιόπιστοι, γεγονός που αυξάνει την πολιτική επιρροή τους και σ' αυτούς.

Οι Ρώσοι χρειάζονται κάποια μέση λύση. Έχοντας ισχυρά συμφέροντα στην περιοχή δεν θέλουν μακροχρόνιο πόλεμο. Θέλουν να διατηρηθεί το καθεστώς με το οποίο έχουν κοινά συμφέροντα, αλλά να κάνουν μια συναλλαγή και με την αντιπολίτευση. Ακόμη δεν υπάρχει συμφωνία.

Ερώτηση: Πιστεύετε ότι θα εξαναγκάσουν τον Άσσαντ σε παραίτηση;

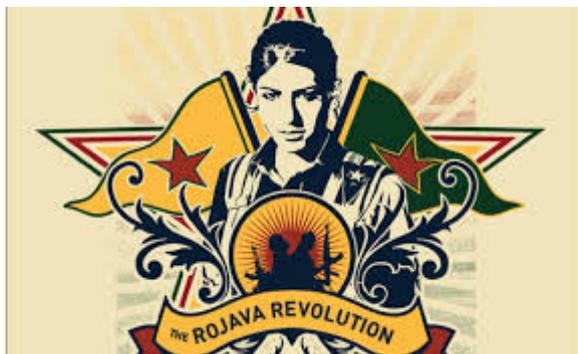
Ομάρ: Είναι πολύ δύσκολο να εξαναγκαστεί ο Άσσαντ σε παραίτηση. Δεν παραιτήθηκε πριν από τρία χρόνια, όταν έχανε τον πόλεμο. Τώρα γιατί να το κάνει; Και οι Ρώσοι δεν φαίνεται ότι θέλουν κάτι τέτοιο, τουλάχιστον για αρκετό καιρό ακόμη.

Ερώτηση: Με τους Κούρδους τι προβλέπεται να γίνει; Θα δεχθούν την επίθεση Τούρκων και του Άσσαντ;

Ομάρ: Όχι δε νομίζω. Είναι βέβαιο ότι δεν θα δημιουργηθεί Κουρδικό κράτος και αυτός είναι ο λόγος που η Τουρκία τα βρίσκει με τους Ρώσους και θέλει σταθερό ενιαίο Συριακό κράτος. Όμως, είναι εξ ίσου βέβαιο ότι οι Κούρδοι θα κερδίσουν μια σειρά από δικαιώματα, που μέχρι σήμερα δεν είχαν, πολιτισμικού κυρίως χαρακτήρα. Μέχρι σήμερα δεν μπορούσαν να μιλούν τη γλώσσα τους, να ακούν την παραδοσιακή μουσική τους, δεν μπορούσαν να έχουν δικά τους σχολεία. Αυτό είναι βέβαιο ότι θα αλλάξει. Πολιτική αυτονομία δεν θα έχουν, θα αποκτήσουν αρχικά πολιτιστικές - πολιτικές ελευθερίες και θα παλέψουν για περισσότερα εντός του Συριακού κράτους.

Φάντι: Οι Κούρδοι ασκούν ιδιαίτερα πραγματιστική πολιτική. Έχουν τη γνωστή σχέση με τους Αμερικανούς, όμως έχουν αποκτήσει σχέσεις και με τους Ρώσους. Ήδη απέκτησαν έδρα πολιτικής αντιπροσωπείας - εν είδει πρεσβείας - στη Μόσχα. Έχουν σχέση με το Ιράν, αλλά και με την Ελλάδα. Ο Saleh Muslim, εκπροσώπησε τους Κούρδους της Συρίας στο πρόσφατο συνέδριο του Σύριζα. Αλλά, προεχόντως, διατηρούν σχέσεις με την κυβέρνηση Άσσαντ. Δεδομένου ότι αυτοί αποτελούσαν την κύρια δύναμη ενάντια στον ISIS για πολύ καιρό, ο Άσσαντ δεν έπαψε να καταβάλλει τους μισθούς και τις συντάξεις τους, ενώ το καθεστώς αγόραζε και μεταπωλούσε στις αγορές όλες τις σοδειές τους (σιτάρι, βαμβάκι κλπ) καθ' όλη

τη διάρκεια του πολέμου.

Ερώτηση: Δηλαδή ο Άσαντ, αν νικήσει τελικά, δεν θα θέλει να τους επιτεθεί;

Ομάρ και Φάντι: Οι Κούρδοι είναι πλέον εξοπλισμένοι. Ο στρατός του Άσαντ είναι αδύνατον να τους αντιμετωπίσει και οι Ρώσοι που αποτελούν μεγάλη υποστήριξη για το στρατό του, δεν ενδιαφέρονται για κάτι τέτοιο, το οποίο απλώς θα παρέτεινε τις εχθροπραξίες, κάτι που καθόλου δεν θέλουν.

Ερώτηση: Πώς στέκονται οι πολιτικές δυνάμεις του Λιβάνου απέναντι στον Συριακό εμφύλιο;

Φάντι: Η προηγούμενη κυβέρνηση ήταν υπέρ της ουδετερότητας. Το ίδιο πιστεύει και η πλειοψηφία του Λιβανέζικου λαού που έχει ταλαιπωρηθεί από τον πόλεμο και δεν θέλει να τον ξαναζήσει. Παρ' όλα αυτά, με δεδομένες της επεκτατικές προθέσεις του ISIS, έχουμε συγκροτήσει ένοπλες στρατιωτικές ομάδες και τις έχουμε παρατάξει στα σύνορα, εν γνώσει του Λιβανέζικου στρατού, για την περίπτωση απόπειρας του ISIS να εισέλθει στο Λίβανο.

Μόνο η Χεσμπολά συμμετέχει στρατιωτικά στον πόλεμο της Συρίας, με τον Άσαντ που είχε πολύ καλές σχέσεις με το Ιράν, αυξάνει την υποστήριξή της για τον Άσαντ, και έτσι έχει τώρα περισσότερες δυνατότητες για πολιτική παρέμβαση στη λύση.

Ερώτηση: Ποια είναι η πολιτική και κοινωνική κατάσταση στο Λίβανο σήμερα; Πώς έχει εξελιχθεί η χώρα μετά τον πολύχρονο εμφύλιο αλλά και τον τελευταίο πόλεμο του 2006;

Φάντι: Στο Λίβανο ο κόσμος ζει από τη μετανάστευση. Η ανεργία έχει ξεπεράσει το 50%, ποσοστό που στη νεολαία είναι πολύ μεγαλύτερο. **Το 70% της νεολαίας**

μεταναστεύει και ζει και εργάζεται στο εξωτερικό, κατά κύριο λόγο στις αραβικές χώρες του κόλπου. Μόνο τον τελευταίο χρόνο, έξι με επτά δισεκατομμύρια δολάρια εστάλησαν στο Λίβανο από τους μετανάστες του.

Από την άλλη πλευρά, **οι πλούσιοι στο Λίβανο, δεν έχουν αντιληφθεί την καπιταλιστική κρίση.** Οι τράπεζες αυξάνουν συνεχώς τα κέρδη τους, χωρίς κανένα κραδασμό. Η φορολόγησή τους θα έλυne όλα τα προβλήματα που αφορούν το έλλειμμα του κράτους πρόνοιας, και αυτό αποτελεί κεντρικό μας αίτημα.

Το κατεστραμμένο από τον εμφύλιο πόλεμο κέντρο της Βηρυτού, ανοικοδομήθηκε και γέμισε μόνο εμπορικά κέντρα. Ούτε σπίτια ούτε θέατρα. Οι άνθρωποι που έμεναν εκεί δέχθηκαν ψίχουλα και απομακρύνθηκαν από το κέντρο της πόλης.

Οι περισσότερες αστικές πολιτικές δυνάμεις του Λιβάνου είναι απολύτως διεφθαρμένες. Τόσο πολύ ώστε, ατιμώρητα, καταγγέλλουν συγκεκριμένα ο ένας τον άλλον από την τηλεόραση. Αυτή τη στιγμή μας κυβερνά ένας συνασπισμός από δύο ομαδοποιήσεις πρώην αντίπαλων κομμάτων. Όλα σχεδόν τα κόμματα συμμετέχουν στη διακυβέρνηση. Μόνο το ΚΚΛ δεν συμμετέχει στην κυβέρνηση.

Τον προηγούμενο χρόνο αναπτύχθηκε ένα μεγάλο κίνημα με αφορμή τη μη αποκομιδή των σκουπιδιών. Όμως στην πράξη τίποτα δεν άλλαξε. Και δεν θα αλλάξει όσο οι άνθρωποι στο Λίβανο καθορίζονται από τη θρησκευτική τους πρώτη συνείδηση (Σουνίτες, Σιιτες, Δρούζοι, Χριστιανοί). Όλα τα κόμματα εκτός από το δικό μας, απευθύνονται στο αντίστοιχό τους θρησκευτικό ακροατήριο και πολλοί Λιβανέζοι ψηφίζουν τελικά ανάλογα με το δόγμα τους.

Ερώτηση: Ποια είναι η δύναμη της Χεσμπολά στον πληθυσμό;

Φάντι: Στις εκλογές λαμβάνουν περίπου το 20% από το σύνολο και γύρω στο 70% των σιιτών ψηφοφόρων. Συμμετέχει στην κυβέρνηση με τρεις υπουργούς και αρκετούς άλλους συμμάχους υπουργούς.

Κλείνοντας, εμείς θεωρούμε ότι δεν μπορεί να υπάρχει ελπίδα για τον κόσμο, όταν παραμένει εγκλωβισμένος στο θρησκευτικό κοπάδι. Μετά το τελευταίο μας συνέδριο χαράξαμε και προτείνουμε στον κόσμο ένα πρόγραμμα διακυβέρνησης που θα δώσει ορίζοντα και λύσεις στα πραγματικά καθημερινά του προβλήματα με κυβερνήσεις πρόνοιας μακριά από θρησκευτικά δόγματα με εθνική ενότητα και αντιστασιακό προσανατολισμό ενάντια στον εχθρό που ακόμα κατέχει Λιβανικά

εδάφη, το Ισραήλ.